

Helgon och gravdyrkan

©Copyright: www.konvertitguiden.com

Detta material är fritt att kopiera, översätta eller trycka under förutsättning att materialet distribueras fritt, inte användas mot Islam eller muslimer och att en hänvisning där källan, dvs. hemsidan (www.konvertitguiden.com), ska anges. Inga ändringar, tillägg eller utelämnande får göras. Vidare kräver vi att man inte ska använda materialet i kommersiellt syfte.

Översatt från: Islamic Online University, The Foundations of Islamic Studies 101/ Modul 1.3

Bland de troende så finns det de som är förmer än de andra; och detta är som ett direkt resultat av deras egna strävanden. Att de har högre kvalitéer än andra är direkt linkat till eeman. En person som har en levande och uppriktig tro strävar efter att hålla sig borta från det som ger Allahs missnöje. Det blir som en sköld inom honom och detta kallas Taqwaa. Taqwaa har översatts med Gudsfruktan, Gudsmedvetenhet, Rättfärdighet. Det innehar alla dessa betydelser och mer därtill.

Allah säger:

” De bästa bland er i Allahs ögon är de med mest taqwaa (Gudsfruktan).”¹

Det Allah här säger är att det enda som gör en troende man eller kvinna förmer än en annan är deras nivå av Taqwaa. Det är denna Gudsmedvetenhet som upphöjer människan från nivån av ett 'tänkande djur' till Khaleefa över planeterna. Allah nämner vikten av Taqwaa många gånger i Koranen, närmare bestämt så nämns Taqwaa i olika former 26 gånger i Koranen. Utan Taqwaa så blir tron bara ett tomt babblande utan mening bakom. Vi skall se efter Taqwaa i alla livets aspekter. Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade:

” En kvinna blir gift på grund av fyra orsaker: hennes egendom, hennes namn, hennes utseende eller hennes taqwaa. Välj den med mest taqwaa och du skall nå framgång.”²

Det spelar ingen roll hur vacker, rik och vilken status en kvinna har, om hon inte är Gudsmedveten så är hon underlägsen den som är detta, även om den kvinnan är ful, fattig och härstammande från en familj med mindre status.

Detta gäller även det omvända, alltså mannen. Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade: *'Om en man, vars praktiserande av religionen gör dig nöjd, ber om din dotters hand, så skall du samtycka (gifta dem); annars kommer det att bli korruption (och ondska) i landet.'*³

1 49:13

2 Återberättad av Abu Hurairah, Sahih Bukhari Engelska översättningen Vol 7 hadeeth 27

3 Återberättad av Abu Hurairah, At-Tirmidhi

En gång så tillrättavisade Profeten Muhammad Abu Dharr för att han kallat Bilal ' Son av en svart kvinna' på ett nedsättande sätt. Profeten Muhammad sade sedan: ' *Se! Du är inte bättre än en brun man eller en svart man förutom om du fruktar Allah mer än dem.*'⁴

Denna förståelse av Taqwa upprepades gång på gång av Allah's Budbärare (frid vare med honom). Även under sin sista pilgrimsfärd så påminde han folket om hur betydelselös rasskillnaden är, men hur viktigt det är med Taqwaa.

Det är endast Allah som vet vilka som är de mest Gudsfruktiga individerna, eftersom sätet för taqwaa är i hjärtat. Vi kan bara döma folk efter vad vi ser och det kan vara ledande men också vilseledande. Allah visar detta när Han säger i Koranen:

”Bland människorna finns kanske de som imponerar på er med sina uttalanden beträffande detta livet, och som kanske till och med ber Allah att bevittna sina innersta tankar, medan han är en väldigt ivrig motståndare.”⁵

Endast Allah vet vad som egentligen finns i våra hjärtan. Det är därför inte tillåtet för oss att upphöja vissa personer att vara så helgonlika eller så Gudsfruktiga att det stiger över en nivå som vanliga människor ej kan nå.

Profeten Muhammad (frid vare med honom) gav en del av sina följeslagare det glada budskapet om Paradiset.⁶ Men detta gjorde han baserat på uppenbarelser och ingivelser från Allah och inte på grund av en egen förmåga att bedöma vad som fanns i deras hjärtan.

Ett exempel är när han adresserade de som svor trohet till honom, det som kom att kallas **Bay'ah ar-Ridwaan**, så sade han: ”*Ingen som svor denna trohetsed under trädet kommer att hamna i Helvetes Elden.*”⁷

Det han gjorde här var att bekräfta den vers i Koranen som sade:

”Allah är nöjd med de troende som lovade dig trohet och lydnad under trädet.”⁸

På liknande sätt visade han (frid vare med honom) på det faktum att en del människor som folk trodde skulle komma till Paradiset, i själva verket skulle hamna i Helvetet. Alla sådana utlåtanden grundade sig på uppenbarelser och ingivelser från Allah.

Ibn 'Abbaas sade att 'Umar ibn al-Khattaab berättade för honom att vid slaget om Khaybar (Khaybar-dagen) så kom några av Profetens (frid vare med honom) Följeslagare och sade, 'den och den är en martyr, och den och den är en martyr,' men när de kom till en man om vilken de sade, 'den är en martyr,' så sade Allah's Budbärare (frid vare med honom): 'Absolut inte! Jag har sett honom i Helvetet iklädd en mantel som

4 Återberättad av 'Abdullah ibn 'Amr, Ahmad

5 2:204

6 Dessa tio var: Abu Bakr, 'Umar, 'Uthman, 'Ali, Talhah, Az-Zubayr, Sa'd ibn Abi Waqqaas, Sa'eed ibn Zayd, 'Abdur-Rahman ibn 'Awf, Abu 'Ubaydah ibn al-Jaarrah. - Al-Aqeedah at-Tahaaweeyah sid 485-7 -

7 Återberättad av Jaabir, Sahih Muslim, Vol 3, sid 1034 hadeeth 4576

8 48:18

*han tillförskaffade sig på ett oärligt sätt från krigsbytet.' Allah's Budbärare (frid vare med honom) sade sedan:' Gå Ibn al-Khattaab, och deklarerar för folk att endast de Troende får beträda Paradiset.'*⁹

I den Kristna traditionen så har människor, genom åren, prisats högt för sina förmodade andliga framgångar. Mirakel tillskrevs dem och de blev även helgonförklarade. I de tidiga Kristna, Hinduistiska och Buddistiska traditionerna så fick de lärare som förmodats ha uppnått spirituellt excellens titlar som Guru. Avatar¹⁰ och så vidare, för att visa på deras spirituella överhöghet. Dessa utmärkelser har lett till att massor med människor antingen söker deras medling (alltså ber till dem om dess hjälp) eller så dyrkar de dem som gudar. Så dessa religioner har en hel massa helgon till vilka folk ber.

Tvärtemot detta så går till och med Islam emot att man på ett överdrivet sätt skall prisa Profeten Muhammad (frid vare med honom). Han (frid vare med honom) sade: *'Överdriv inte ert prisande av mig, på samma sätt som de Kristna gjorde till 'Eesaa ibn Maryam, jag är sannerligen endast en tjänare, så kalla mig istället Allah's tjänare och Budbärare.'*¹¹

WALEE ”HELGONET”

Helgon är det ord som har använts för att översätta det arabiska ordet Walee (plural Awliyaa), som Allah har använt för att beskriva de som är nära Honom. En mer riktig översättning är ”nära vän” eftersom Walee bokstavligen betyder ”allierad”. Allah använder till och med detta ord när Han hänvisar till Sig Själv:

”Allah är Walee till de som tror; Han för dem ut ur mörkret in i Ljuset.”¹²

”Allah är de troendes Walee”¹³

Allah använder också denna term när Han hänvisar till Satan:

”Den som tar Djävulen till sin walee (bundsförvant) istället för Allah har ådragit sig en svår förlust.”¹⁴

Termen walee används också för att beskriva en nära släkting: Allah säger i Koranen:

”Ni ska inte döda någon person – för Allah har gjort livet heligt – förutom i rättvisans namn. Om någon dödas utan en rättfärdig anledning, ger Vi hans walee rätt att se till att rättvisa skippas. Därför ska han inte överträda gränserna när han hämnas, han kommer att få hjälp.”¹⁵

9 Sahih Muslim Engelsk översättning Vol 1 Hadeeth 209

10 Avatar – (sanskrit avatara) är I indisk mytologi att 'stiga ned' det vill säga en 'guds' nedstigande på jorden och antagande av kroppslig oftast mänsklig gestalt. (sv.wikipedia.org)

11 Återberättad av 'Umar ibn al-Khattaab. Sahih Bukhari Engelsk översättning Vol 4, hadeeth 654

12 2:257

13 3:68

14 4:119

15 17:33

Det används också i Koranen för att markera nära vänskap och relation mellan människor:

”De troende tar aldrig de icke-troende till sin walee istället för de troende.”¹⁶

Men användandet av denna term som rör oss mest eller oroar oss mest är:

’Awliyyah-Ullah” - Allahs nära vänner.

I Koranen har Allah pekat ut vissa typer av människor som Han anser vara speciellt nära till Honom. Allahs beskrivning av Hans nära kan läsas i Surat al-Yunus:

”Allahs Awliyya har absolut ingenting att frukta, ej heller kommer de att sörja. Det är de som tror och som för ett rättfärdigt liv.”¹⁷

Allah förklarar här att kriterierna för **Walayyah (Gudomlig vänskap)** är Imaan och Taqwaa och dessa kvalitéer innehas av varje sann troende.

Bland de ignoranta massorna så är kriterierna för Waliyyah (helgonhet, helighet) utförandet av ”mirakel” som till vardags kallas för Karamaat för att skilja sig från de mirakel Mu’jizaat som utfördes av Profeterna.

För de som har denna tro och uppfattning så bryr de sig inte om hur det står till med tron och det rättfärdiga livet hos den som ”utövar mirakel”. Så en del av dessa så kallade helgon har hedniska trosuppfattningar, medan andra övergivit en del religiösa ritualer (som till exempel salaas), och andra hängav sig åt vulgärt beteende.

Ingenstans har Allah använt utövandet av mirakel – Karamaat – som ett kriterium för att vara Hans Walee.

Alla de som har imaan och Taqwaa är Allahs walee och Allah är deras Walee:

”Allah är de troendes Walee.”¹⁸

Så, enligt Islam så är vi inte tillåtna att tillskriva vissa troende som walee och inte andra. Men trots detta har en uppsjö av så kallade Muslimska helgon blivit ett framträdande drag inom vissa Sufi kretsar och bland de som blint följer dem. De är:

AKHYAAR (utvalda)vars antal är 300.
ABDAAL (Ersättarna) vars antal är 40
ABRAAR (Fromma) vars antal är 7
AWTAAD (utmärkarna) vars antal är 4
NUQABAA (väktarna) vars antal är 3

16 3:28

17 10:62-63

18 2:257

QUTB Som är ansedd att vara det största helgonet av sin tid
GHAWTH (undsättaren) Denna är toppen på listan, som i vissa kretsar tros ha förmågan att ta en del av de troendes synder på sina axlar. Enligt tron hos 'mystikerna' så är 'helgonen' från de översta tre positionerna närvarande i osynlig form i Mekka under bönerna.
När den som kallas Ghawth dör så tar den som har positionen Qutb över hans plats. Och sedan rör sig hela kedjan uppåt, och den renaste själen från varje klass går till nästa nivå.¹⁹

Denna typ av mytologi har importerats från kristendomen, på samma sätt som tasbih lånats från traditionen med radband och Mawlid från Kristendomens Julfirande.

FANAA:MÄNNISKANS FÖRENANDE MED GUD

Om vi tittar lite på denna lista av 'helgon' så ser vi namn som **Al-Hallaaj**. Han blev offentligt avrättad som en avfälling för att han öppet tillskrev sig Gudomlighet när han sa: 'ANAL-HAQQ_(Jag är Sanningen, Verkligheten) När Allah redan har sagt:

"Det bevisar att Allah är Sanningen, att Han återupplivar de döda, och att Han är Allsmäktig."²⁰

Det som gjorde att denna vilsekomna person gjorde detta uttalande var att hans trosuppfattning i princip var som Buddisternas i det att de har det som kallas Nirvana. Själens ultimata nivå i det att, enligt vissa Buddhistiska kretsar, egot då försvinner och den mänskliga själen och det mänskliga medvetandet utplånas.

Detta koncept är också kärnan i den filosofi som kallas Mysticismen. Mysticismen definieras som en erfarenhet av enhet med Gud och tron att människans huvudmål ligger i att söka denna enhet.

Mysticismens ursprung kan man finna i verk av forntida Grekiska filosofer, som Platos Symposium där en stegvis upphöjelse omnämns som är uppbyggd av olika steg och hårda, svåra steg där man slutligen når själens förenande med Gud. Hinduismen har Atman med Brahman (den mänskliga själen i förening med den Absolute)

Grekisk mysticism blomstrade under den gnostiska Kristna rörelserna vilka, liksom den som grundades av Valentius, nådde sin kulmen under det tredje århundradet efter Kristus. Under det tredje århundradet kombinerades dessa trender med Platonism via den Egyptisk-Romerska filosofen Plotinus (205-270eKr) som kallades neonplatonism.

Det som hände var att Kristna eremiter grundade det som senare blev munktraditionen inom Kristendomen, genom att dra sig undan ut i den Egyptiska öknen, där de antog

19 Encyclopedia of Islam sid 629, se även 'Alee ibn 'Uthman al-Hujweeree, Khashfal-Mahjoob, översättning av Nicholson sid 214

20 22:6

mysticismens mål med Enhet med Gud. Det försökte nå detta genom självförnekelse, meditation och asketiskt leverne.

Men det var Sankt Pachomius av Nursien som etablerade det första regelverket för Kristna munkar och grundade nio kloster i den Egyptiska öknen.

Sen har vi St Benedict som utvecklade Bendikter orden för klostret Monte Cassino i Italien. Och det var han som kom att anses som Västs munkorden.

Denna tradition av mysticism som hölls levande i den Kristna munkorden började ta sig uttryck bland Muslimer under det nionde århundradet efter Kristus. Ett århundrade efter det att Islams gränser hade utvidgats att innefatta Egypten och Syrien och deras större munkcenter och kloster.

En grupp Muslimer som ej var nöjda med vad Shareeah hade att erbjuda, utvecklade ett parallellt system som de kallade Tareeqah (Vägen).

På samma sätt som målet för Hinduerna var enhet med världssjälén, och de Kristnas mål var en mystisk enhet med Gud; så blev det ultimata målet för denna rörelse **FANAA** – egots upplösande – och **WUSOOL** – mötet och förenandet med Allah och den mänskliga själen i detta liv.

En serie av olika steg och nivåer definierades.

De kallades för **MAQAAMAAT** (stationer) och **HAALAAT** (stadier). Ett system av andliga övningar utformades för att individen som följde Tareeqah skulle kunna nå sitt mål: *Egots upplösande och själens möte med Allah i denna värld.*

Dessa dhikr-övningar innehöll ofta huvud och kroppsrörelser och ibland till och med dans, DERVICHER.

Dhikr som ordagrant betyder och innebär ”att komma ihåg Allah” har i en del muslimska kretsar begränsats till att innebära att man upprepar ett mantra.

Alla dessa utövanden som dessa sekter genomförde tillskrevs Profeten Muhammad (frid vare med honom) genom olika berättarkedjor för att rättfärdiga dem. Men det finns inget stöd för dem i något av de klassiska hadeethverken.

Många olika system utvecklades, och ordenskap liknande dem som man kunde finna bland Kristna munkordnar, och de benämndes efter sina grundare.

Till exempel

QAADIRI;

CHISTI;

NAKSHABANDI;

TEEJAANI.

Med detta uppfanns också otaliga legender och sagor runt dessa ordnar och dess grundare. Och precis som de Kristna och Hinduiska munkarna valde isolerade och speciella byggnader för sina samhällen så utvecklade dessa SUFIORDNAR något liknande som de kallade **ZAAWIYAHS** (hörn)

Med tiden så utvecklades hedniska trosuppfattningar ut ur denna 'ett-med-Gud' tron. Till exempel så hävdade de flesta av dessa ordnar att Allah kunde ses när man nådde stadiet av WUSOOL. Och detta även fast när Aisha frågade Profeten Muhammad om han hade sett Allah under sin Mi'raj så svarade han att han inte hade gjort det.²¹

Profeten Musa visades också att varken han eller någon annan människa kunde klara av att se Allah i detta liv, genom att Allah visade en del av Sig till ett berg och berget blev till damm.

”När Moses kom till Vår utsatta tid och hans Herre talade till honom, sade han; ’ Min Herre låt mig få titta och se Dig.’ Han sade; ’ Du kan inte se Mig. Se på det där berget, om det står kvar på sin plats kan du se Mig.’ Hans Herre manifesterade Sig sedan för berget, som då smulades sönder.”²²

En del sufisekter påstod att när man nådde stadiet av Wusool så behövde man inte längre genomföra obligatoriska akter enligt Shareeah såsom de fem dagliga bönerna.

De flesta av dem föreskrev att bön till Allah kunde göras via Profeten Muhammad eller via de så kallade helgonen.

Många började också att göra Tawaaf, offer, och andra former av dyrkan runt dessa personers sarkofager eller gravar.

Idag kan man göra tawaaf runt Zaynab och Sayyid al-Badawi's gravar i Egypten, runt Muhammad Ahmad i Sudan och runt gravplatserna av otaliga helgon och heliga män i Indien och Pakistan.

Shareeah ansågs vara en yttre aspekt av Islam för de ignoranta massorna medan Tareeqah var den inre vägen för ett upplyst fåtal.

Egna tafsir framtofs där man vred och vände på de Koraniska versernas betydelser så att det skulle passa deras hedniska idéer om mysticismen.

Grekiska filosofiska tankar blandades med påhittade hadeeth för att framställa icke-autentisk litteratur som utmanade de klassiska Islamiska verken och senare även kom att ersätta dem bland allmänheten.

Även marijuana introducerades i vissa kretsar för att förstärka denna upplysthet.

21 Sahih Muslim (Engelsk översättn.) Vol 1 hadeeth 3337, 339 0ch 341

22 7:143

Detta var hur den senare formen av Sufism utvecklades till uppbyggd av den falska föreställningen om den mänskliga själens förenande med Allah's möjlighet..

Även fast vissa ordnar tillskrev Abdul Qadeer al-Jeelaani som sin grundare så var han en ödmjuk person och rättfärdig som förstod vikten av att hålla isär Skaparen och skapelsen. Och han förstod också att dessa två aldrig kunde bli ett.

GUDS ENHET MED MÄNNISKAN

Ingenting undkommer Allahs Kunskap, de visa är de som agerar efter den insikten.

De känner och är medvetna om Hans Närvaro hela tiden.

De genomför och vårdar ömt de obligatoriska akterna i dyrkan plus att de även gör frivilliga akter. De frivilliga skyddar de obligatoriska. När tider av svagare tro kommer så ger man hellre upp en del av de frivilliga akterna än de obligatoriska. Om man inte gör några frivilliga akter av dyrkan så är risken stor att under tider av andlig svaghet att man ger upp en del av de obligatoriska akterna. Ju mer en person stärker sina obligatoriska handlingar med hjälp av frivilliga handlingar, ju mer är hans liv i enlighet med Shareeah, Allahs Vilja. Allah SWT visade detta förhållande genom Profeten Muhammad i en hadeeth:

”Den mest älskvärda handlingen med vilken Min tjänare kan närma sig Mig är med det som Jag har gjort obligatoriskt (Fard) för honom. Min tjänare kommer att fortsätta närma sig Mig genom frivilliga handlingar av dyrkan, ända tills Jag älskar honom. Om Jag älskar honom, så blir Jag hans hörsel med vilken han hör, hans syn med vilken han ser, hans hand med vilken han griper och hans fot med vilken han går. Om han ber Mig om något så ger Jag honom och om han söker Mitt beskydd så skyddar Jag honom.”²³

Denna Allahs walee kommer bara att se, höra, ta, och gå mot det som är Halaal och han kommer att undvika allt det som är haraam och det som leder mot det som är haraam.

Men att nå detta kan bara göras på det sätt som finns beskrivet i hadeeth. Först måste de obligatoriska akterna genomföras och sedan ett konstant genomförande av frivilliga gärningar som finns beskrivet och har stöd av Profeten Muhammads (frid vare med honom) Sunnah.

Allah SWT visar på vikten av detta när Han säger i Koranen:

”Säg; Om du älskar Allah, följ mig (Muhammad) och Allah kommer att älska dig.”²⁴ (Imraan:31;3:31)

23 Återberättad av Abu Hurairah, Sahih Bukhari (Engelsk översättn) Vol 8 hadeeth 509

24 3:31

Så denna vers är ett bevis på att Allahs Kärlek endast kan nås genom att strikt följa direktiven av Hans Profet Muhammad (frid vare med honom) och att stå emot, kämpa emot och avsky alla former av bida’.

Abu Najeeh återgav att Profeten Muhammad sade: ”*Håll er till min sunnat och den hos de rätt vägleda Kaliferna. Håll fast vid den med era hörntänder (att hålla fast med all kraft). Och akta er för innovationer för de är sannerligen irrläror och irrläror (Bid’a) är vilseledande och leder till Helvetes Elden.*”²⁵ (Abu Daoud, At-Tirmidhi)

Den som följer denna princip kommer bara att lyssna till det som Allah Önskar att han skall lyssna till. För när Allah beskriver de rättfärdiga så säger Han:

”De som dyrkar den Nådigaste är de som träder varsamt på jorden, och när de okunniga talar till dem yttrar de endast ’Frid’.”²⁶

Och på ett annat ställe i Koranen så säger Han:

”Han har instruerat er i Skriften: om ni hör Allahs Uppenbarelser hånas eller förlöjligas skall ni inte sitta tillsammans med dem, såvida de inte byter samtalsämne. Annars kommer ni att vara lika skyldiga som dem. Allah kommer att samla ihop hycklarna och de icketroende i Helvetet.”²⁷

Genom att han – den rättfärdige – endast lyssnar till dem som Allah önskar att han skall lyssna till så har Allah bildligt talat blivit hans hörsel. På samma sätt så blir Allah hans syn, händer och fötter.

Detta är den rätta tolkningen av den hadeeth som tidigare nämnts om att Han kommer att bli människans hörsel, syn, händer och fötter. Denna hadeeth har misstolkats av vissa sekter för att ge stöd åt deras vilseledande idé om principen att ’bli ett med Allah’.

ROOHULLAH ALLAHS ANDE

Stöd för dessa mysticismens följeslagare om att Allah och vissas själar kan bli ett har också falskeligen tagits från Koranen. De har alltså misstolkat igen för att stödja sina påståenden. Följande verser där Allah säger

”Han formgav honom och blåste in i honom från Sin ande.”²⁸

”När jag väl formgivit honom, och blåst in i Honom av Min ande, ska ni prostrera inför honom.”²⁹

25 Sunan Abu Daoud Engelsk översättn Vol 3 hadeeth 4590/At-Tirmidhi, Saheh Sunan Abu Daoud Vol 3 hadeeth 3851

26 25:63

27 4:140

28 32:9

29 38:72

har använts som bevis för att tron att varje människa har en bit av Allah inom sig. Den del av Allah's "ande" som Gud blåste in i Adam har med andra ord ärvts av alla hans avkommor.

Man har även hänvisat till Profeten 'Eesaa om vilkens mor, Allah sade:

”Och [MINNS] henne som bevarade sin jungfrudom. Vi andades in i henne något av Vår ande...”³⁰

Så bland mystikerna har man den uppfattningen att denna gudomliga och eviga ande längtar efter att få förenas med sitt ursprung, alltså Allah.

Men det är inte så som det förhåller sig. I arabiskan så kan orden min, din, sin, hans, hennes, vår, precis som i svenskan, ha två betydelser beroende på i vilket sammanhang som de används. De kan beskriva något som är en del av en person, men de kan också beskriva något som inte är en del av en person.

EXEMPEL: Kalle stoppade SIN hand i SIN handske.

Både handen och handsken tillhör Kalle, men handen är en del av honom, medan handsken är något som TILLHÖR honom, men det är inte en del av honom.

Detsamma gäller Allah och Hans attribut och Hans skapelse³¹ Ett exempel är när det gäller Gudomlig Barmhärtighet, där säger Allah:

”Men Gud utmärker den Han vill med Sin nåd”³²

Allah's Barmhärtighet är ett av Hans Attribut/Egenskaper och inte en del av Hans skapelse. Men ibland så hänvisar Allah till skapade ting som "Sina"/"Hans" för att understryka det faktum att det var Han som skapade dem. Och andra hänvisas till som "Hans"/"Sin" för att visa på den speciella position av ära och heder som de har inför Allah.

Ett exempel på detta är det Kamel-sto som sändes som ett prov till Salih's folk – Thamud – Allah citerar Salih's ord i Koranen:

”Detta Guds Kamel-sto är ett tecken för er. Lämna henne ifred att beta på Guds jord.”³³

30 21:91

31 Tayseer al-'Azeez al-Hameed sid 84-85

32 2:105

33 7:73

Detta kamel-sto var ett tecken (ayat) som sändes på ett mirakulöst sätt till Thamud, och de i sin tur, hade ingen rätt att vägra detta sto att beta, eftersom HELA jorden tillhör Allah.

Liknande gäller Ka'bah om vilken Allah upprättade ett förbund med Profeterna Ibrahim och Ismaa'eel:

”Och Vi gav Abraham och Ismaa'eel uppdraget att rena Min Helgedom för dem som skall vandra runt den, och för dem som där skall dra sig tillbaka i stillhet, och för dem som skall böja ryggen och knäna och falla ned på sina ansikten [i tillbedjan].”³⁴

Och när Allah pratar om Paradiset och de rättfärdiga som på Domens Dag kommer att få följande uppmaning av Honom:

”Stig in i Mitt Paradis.”³⁵

När det gäller anden (Rooh), så är det en av Allah's skapelser. Allah säger i Koranen:

”De frågar dig om anden. Säg: 'Anden kommer från min Herre. Den kunskap ni fått är minimal.’”³⁶

Tänk på att Allah säger:

”För att få någonting gjort (skapat) säger Han helt enkelt till det 'Var' och det är.”³⁷

Och Han sade också:

”Han skapade honom [Adam] av jord och sade till honom: 'Var!' och han är.”³⁸

Denna befallning 'VAR!' gäller hela skapelsen. Så därför är anden skapad på Allah's befallning.

Islam ser inte på Gud som en okroppslig Ande, såsom en del Kristna sekter gör. Han är varken förkroppsligad och ej heller är Han en formlös ande.

Han har den form som passar Hans Majestät, något som ingen människa någonsin har sett, och som endast kommer att kunna ses av Paradisets folk.

34 2:125

35 89:30

36 17:85

37 3:47

38 3:59

När Allah hänvisar till inblåsandet eller att Han in-andas en ande från Honom Självt in i Profeter som Adam och 'Eesaa så ges de en speciell ära tack vare Adams speciella position i förhållande till resten av mänskligheten och för att klargöra den förvirring som råder när det gäller Maryams jungfrufödelse av Profeten 'Eesaa.

Även det faktum att Allah tillskriver själva akten av att in-andas denne ande till Sig Självt, är ett förtydligande och klargörande av Hans Vilja och Makt, eftersom det är änglarna som i själva verket för in och drar ut människornas själar.

Detta faktum bevisas genom följande hadeeth av Ibn Mas'oud som berättade att Allah's Budbärare (frid vare med honom) sade: *'Sannerligen er skapelse sammansätts i era modersliv i fyrtio dagar i formen av en oljig vätska, sedan som en igel-liknande klump av blod under en liknande period, och sedan som en bit kött under en liknande period. Och sedan sänds en ängel för att blåsa hans själ in i honom.'*³⁹

Med andra ord så låter Allah varje människa få sin själ inblåst i sig genom en av Hans änglar.

Genom att säga 'Han blåste' eller 'Han andades in något av Sin ande' så påminner Allah oss om att det är Han som är bakom allt som sker i skapelsen. Allah säger:

”Allah har skapat er och allt det ni gör.”⁴⁰

Precis innan slaget vid Badr så kastade Profeten (frid vare med honom) en handfull sand mot fienden som var samlad en bra bit bort, men Allah gjorde så att en del av denna sand, på ett mirakulöst sätt, nådde fienden och blåste in i deras ögon. Allah hänvisar till detta:

”Och det var inte du som kastade när du kastade, utan det var Allah som kastade.”⁴¹

Så genom att tillskriva Anden till Sig Självt så gav Allah helt enkelt den en speciell status bland de andar som Han skapat. Och det betyder INTE att Allah har en ande och att Han blåste en del av den in i Profeten Adam och Profeten 'Eesaa.

För att ytterligare understryka denna ståndpunkt så kan vi hänvisa till det faktum att Allah även hänvisar till den Ängel som sändes till Maryam som Sin Ande.

”och Vi sände till henne Vår Ande som uppenbarade sig för henne i en välskapad mans skepnad.”⁴²

Koranen är en helhet. Dess verser förklarar varandra och Profeten Muhammads (frid vare med honom) handlingar och utlåtanden klargör dess betydelser.

39 Sahih al-Bukhari vol 4. Hadeeth 430 och Sahih Muslim Vol 4. Hadeeth 6390

40 37:96

41 8:17

42 19:17

Det som ofta händer med de som är emot Islam och försöker överbevisa muslimer med verser från Koranen är att de plockar dem ur sitt sammanhang. Detta är mycket farligt att göra för det kan få meningar som är helt emot Islam. Låt mig ta ett exempel. Allah säger:

”Ve de som iakttar bönen”⁴³

Om man läser denna vers för sig själv så går den helt emot resten av Koranen och hela Islam. Salaat är något som gjorts obligatoriskt genom hela Koranen. Allah säger:

”Jag är Allah; det finns ingen annan gud förutom Mig. Ni ska dyrka endast Mig, och iaktta (de obligatoriska) bönerna för att minnas Mig.”⁴⁴

Men ändå så har vi här en vers som förbannar den som gör Salaat! Men, verserna som följer klargör betydelsen:

”..som är helt tanklösa över sina böner. De visar bara upp sig. Och de förbjuder välgörenhet.”⁴⁵ (107:5-7)

Så, Allahs förbannelse är på de hycklare som bara gör salaat för att bli sedda och INTE på de som gör salaat. Stor skillnad.

En mer förklarande översättning av versen: **'Han formgav honom och blåste in i honom från Sin ande** skulle kunna vara **' Han formgav honom och fick en av Sina andar att träda in i honom.'**

UTVECKLANDET AV GRAVDYRKAN

Genom människans historia så har ärandet av döda genom utarbetade begravningsriter, utsmyckade gravar och stora pompösa gravkammare, tillsammans med festivaler för de döda, lett till förvirring och att folk gått vilse. Genom detta så har många människor på ett eller annat sätt dyrkat gravar, gravdyrkan. Religionen hos de flesta Kineser, som representerar ¼ av jordens befolkning, innebär dyrkan av deras förfäder. Många av deras religiösa riter är starkt förknippade med gravar och dyrkan av representanter för deras förfäder. Andra religioner som Buddhism, Hinduism har flera stora gravplatser där detta förekommer.

Med tiden så gick även Muslimska ledare och deras folk vilse inom detta, då de avvek från Islams grundläggande principer och tog efter dessa riter från de icke-troende som fanns runt omkring dem.

Stora byggnadsverk restes över Profeten Muhammads följselagare, såsom 'Ali, och även över stora lärda såsom Imaam Abu Haneefah, Imaam ash-Shafi'ee och över de som utpekats som helgon inom Sufism; som Junayd och Abdul Qadir Al-Jelanee. Under vår tid så har dessa traditioner till och med inkluderat gravar av samhällets ledare;

43 107:4

44 20:14

45 107:5-7

Mohammed al Jinnah som var Pakistans grundare, och Muhammad Ahmed, Sudans så kallade Mahdi.

Idag så reser många ignoranta Muslimer långa vägar för att genomföra religiösa riter såsom Tawaaf runt dessa gravar. En del genomför till och med böner inne i gravkammarna eller precis utanför dem, och en del tar 'gudfruktigt' med sig olika offer till dessa förbannade platser för att genomföra dhabh (rituell offerslakt).

De flesta som gör dessa riter av dyrkan runt dessa gravar har den falska uppfattningen att de rättfärdiga bland dessa döda människor är så nära till Allah att alla former av dyrkan som hålls i deras närhet har större chans att accepteras av Allah än om de skulle genomföras någon annanstans. De resonerar som så att eftersom dessa döda människor var välsignade så måste allt runt omkring dem också vara det. På grund av denna tro så stryker ofta dessa gravdyrkare sina händer på gravens väggar och sedan på sig själva för att på så sätt samla ihop extra välsignelser. Ofta så samlar de ihop jord som finns runt omkring eller i närheten av dessa gravar i den falska förhoppningen att den kan ha speciella helande krafter på grund av välsignelserna hos de som är begravda där.

Böner till de döda

De som ägnar sig åt gravdyrkan vänder sig i bön till de döda på två sätt:

1. En del använder de döda som medlare. De ber till dem på samma sätt som Katolikerna använder sina präster när de biktar sig. Katolikerna bekänner sina synder till sina präster och de ber att Gud skall förlåta dem. Så prästerna agerar mellanhand mellan Gud och människan. Innan Islam så såg Araberna sina avgudar på liknande sätt. Allah visar i Koranen avd de hedniska Araberna brukade säga:

”Vi tillber dem just för att de skall föra oss närmare Allah.”⁴⁶

En del gravdyrkare bland Muslimerna ber de döda att framföra deras önskan till Allah så att det de önskar och ber om uppfylls. Denna akt grundar sig på deras uppfattning att de rättfärdiga döda människorna, inte bara är närmre till Allah, utan att de också har förmågan att höra människans önskan och uppfylla den, även efter sin död! Så de döda blir medlare i form av avgudar med möjligheterna att göra tjänster för de levande.

2. Andra ber direkt till de döda, och ber dem om förlåtelse för sina synder. Genom att göra detta så ger de den döde Allah's Attribut av att vara at-Tawwaab – Den man skall vända sig till i ånger, och även al-Ghafoor – den Ende som kan förlåta synder -. Det finns starka liknelser mellan detta och Katolikerna som ber till speciella helgon för uppfyllandet av deras dagliga behov. Till exempel: Om de tappar något, och de inte hittar det så ber de till Sankt Antonius för hjälp att hitta det. Sankt Jude Thaddeus ber man till om det näst intill omöjliga, obotliga

sjukdomar, och så vidare. Om någon tänkte resa någonstans så brukade man be till Sankt Kristoffer, som var de resandes skyddshelgon. Men 1969 så ströks han från listan av helgon på befallning av påven, efter det att man bekräftade att han var påhittad.

Inräknad i denna kategori är de Kristna som i allmänhet anser att Profeten Jesus är Gud, eller Guds son. De flesta Kristna ber till Jesus istället för till Gud. Det finns även många ignoranta Muslimer runt om i världen som ber till Profeten Muhammad (frid vare med honom) på det här sättet.

Båda dessa former av gravdyrkan är totalt oacceptabelt inom Islams lära. Enligt Islam så kommer den som dör till en annan dimension (värld) som kallas Barzakh, och då är det också slut med hans gärningar. Han kan inte påverka de levande ej heller göra något för dem. Däremot kan resultatet av hans gärningar påverka de levande och fortsätta ge den döde belöning eller straff.

Abu Hurayrah återgav att Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade:

”När en man dör, så avslutas hans (goda) gärningar förutom i tre fall; välgörenhet (han har gjort) som fortfarande är till nytta, kunskap till nytta för människorna, och ett rättfärdigt barn som ber för honom.”⁴⁷

Profeten Muhammad (frid vare med honom) förklarade också att han inte kunde vara till nytta för någon i detta liv, oavsett hur nära de varit till honom. Allah befälde honom att säga till sina följeslagare:

”Säg: ’ Jag kan inte uppnå förmåner för mig själv eller avvärja ett ont [som hotar mig] – ingenting [händer mig] utom det som Allah vill. Men om jag hade haft full kännedom om det som är dolt för människor, skulle jag helt säkert ha kunnat uppnå mycket av detta livets goda och jag skulle ha undgått allt ont. Jag är bara en varnare och förkunnare av hoppets budskap till människor som vill tro.”⁴⁸

En av hans följeslagare, Abu Hurayrah, berättade att när versen:

”Och varna dem som står dig närmast [för Guds straff]”⁴⁹

kom, så sade Profeten Muhammad (frid vare med honom) : *”O Quraish folk! Sök räddning från Allah (genom att göra goda gärningar)! Jag kan inte hjälpa er något mot Allah, ni ’Abdul-Muttalibs söner, jag kan inte hjälpa er något mot Allah, O ’Abbas Ibn ’Abdul-Muttalib, O Safeeyah, jag kan inte hjälpa dig något mot Allah, O Faatimah, Muhammads dotter, be mig om vad du vill, men jag kan inte hjälpa dig något mot Allah!”⁵⁰*

47 Sahih Muslim Vol 3 hadeeth 4005

48 7:191

49 26:214

50 Sahih al-Bukhari Vol 4 Hadeeth 727-728

Vid ett annat tillfälle så avslutade en av Profeten Muhammads (frid vare med honom) följeslagare ett uttalande med orden: ' Det är vad Allah vill, och vad du vill.' Profeten Muhammad (frid vare med honom) tillrättavisade honom genast: '*Gör du mig till Allah's jämlike? Säg: Det är endast vad Allah vill.*'⁵¹

Även fast Profeten Muhammad (frid vare med honom) visade och klargjorde så tydligt att han inte hade förmågan att ändra det som Allah förutbestämt så ser man många Muslimer som inte bara ber till honom om hjälp, utan de ber också till en hel grupp av så kallade helgon.

Dessa hedniska handlingar som de gör grundar sig på mystikernas (Sufis) påståenden att universums ordning upprätthålls av ett bestämt antal helgon som kallas Rijaal al-Ghayb (det fördolda män). När en av dessa heliga män dör så tar en annan omedelbart över hans plats. På toppen av denna hierarki hittar man han som kallas Qutb (världens mystiska kraft), eller Ghawt (undsättaren).

Abdul-Qaadir al-Jeelaanee (död 1166 e.Kr) brukar populärt kallas al-Ghawt al-A'dham (Ghaus-e-Azam) "den största källan till hjälp", och i tider av svårigheter så ropar många " Yaa Abdul-Qaadir Aghithnee!" (O Abdul-Qaadir rädda mig!). Sådana uppenbara former av Shirk händer bland Muslimer även fast de i sina dagliga böner säger versen: "**Eeyaaka na'budu wa eeyaaka nasta'een** " (Det är endast Dig vi dyrkar och det är endast Dig vi ber om hjälp).

Både att använda de döda som medlare eller att be till dem direkt är Shirk, som Islam starkt kämpar emot. Ändå har båda dessa former, på ett eller annat sätt, lyckats att smyga sig in bland de Muslimska massorna idag. Genom att de praktiserar denna avart så ger de sanning åt Allahs Ord:

"Och de flesta av dem, om de [alls] tror på Allah, sätter medhjälpare vid Hans sida."⁵²

De bekräftar också Profeten Muhammads (frid vare med honom) varning såsom den rapporterades av Abu Sa'eed al-Khudree: "*Ni kommer att följa era förfäders vanor, spann för spann, armlängd för armlängd, så till den grad att om de kröp ner i en ödlas hål så skulle ni följa efter.*" När han tillfrågades om han menade Judarna och de Kristna svarade han: '*Om inte dem, vem annars?*'"⁵³

Denna profetia hänvisar inte bara till dagens olika former av gravdyrkan bland Muslimer, utan den förebådade även imiterandet av Kristen avgudadyrkan, såsom den Katolska formen av ikondyrkan.

51 Ahmad

52 12:106

53 Sahih al-Bukhari Engelsk översättn, Vol 9. Hadeeth 422. Sahih Muslim engelsk översättn. Vol 4.Hadeeth 6448

Thawbaan berättade att Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade: ”*Den Sista Timmen kommer inte att infinna sig förrän en del grupper bland min ummah dyrkar avgudar.*”⁵⁴ Och Abu Hurayrah berättade att Profeten Muhammad sade: ”*Den Sista Timmen kommer inte att infinna sig förrän Daws kvinnor vickar på sina skinkor (när de går) runt idolen al-Khalasah’s tempel.*”⁵⁵

I ljuset av ovanstående varningar så är det avgörande att vi Muslimer har en klar förståelse om vår religion, dess ursprung och dess historiska utveckling. När detta har uppnåtts så kan de avarter som vi just diskuterat sättas i sitt rätta sammanhang, och Islams utslag angående dem blir då uppenbart. Så på de följande sidorna kommer vi att analysera religionens utveckling och att då försöka förstå utvecklingen av grav och avgudadyrkan.

Restriktioner mot att besöka gravar

Faktumet att gravdyrkan var en av de sista sakerna som Profeten Muhammad (frid vare med honom) varnade för innan han lämnade denna värld, ger oss en indikation på att detta utövande skulle komma att bli en allvarlig prövning för hans ummah. I början av Islam så förbjöd Profeten Muhammad (frid vare med honom) till och med besökandet av gravar och det var inte förrän Tawheed (Tron på Allahs Enhet) hade rotat sig hos Muslimerna som detta förbud lyftes. Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade:

*”Jag brukade förbjuda er att besöka gravarna, men nu bör ni göra det, för de påminner er sannerligen om Nästa Liv.”*⁵⁶

Men även fast han tillät det så gav Profeten Muhammad vissa restriktioner när man besökte gravar, för att undvika att det skulle komma att utveckla sig till gravdyrkan hos senare generationer:

1. För att verka som ett hinder mot gravdyrkan så förbjöd Profeten Muhammad (frid vare med honom) genomförandet av böner på gravplatser, oavsett vilken avsikt (niyat) man kunde tänkas ha. Abu Sa’eed al-Khudree återgav från Profeten Muhammad: ”*Hela jorden är en plats för dyrkan förutom gravplatser och toaletter.*”⁵⁷ Ibn ’Umar återgav från Profeten Muhammad (frid vare med honom) : ”*Be i era hus och gör dem inte till gravplatser.*”⁵⁸
Frivilliga böner rekommenderas att man ber hemma för att de skall fungera som ett exempel till resten av familjen. Om inga böner görs där så kommer hemmet att likna en gravplats där inga böner är tillåtna. Även fast bönen till Allah på en gravplats i sig själv inte är Shirk, så kan den okunnige och nonchalanta, under Satans inflytande, börja tro att böner på en gravplats är till och för de döda och inte till Allah. Så denna öppning mot avgudadyrkan blockerades helt. En gång så

54 Sunan Abu Dawud Engelsk översättn. Vol 3, hadeeth 4239

55 Ibn Atheer, An-Nihaayah fee ghareeb al-Hadeeth wa al-Athar vol 1 sid 64

56 Återberättad av Buraidah ibn al-Husaib. Sahih Muslim Vol 2. Hadeeth 2131

57 Sunan Abu Dawud Vol 1 hadeeth 492

58 Sahih al-Bukhari Vol 2 hadeeth 280

såg den andra Kalifen 'Umar Ibn Al-Khattab en annan av Profeten Muhammads följeslagare – Anas ibn Maalik – be nära en grav, och han ropade då till honom: 'Graven! Graven!' ⁵⁹

Profetens (frid vare med honom) förbud mot bön på gravplatserna beror inte på att själva platsen skulle vara oren. Profeternas gravar är rena eftersom, enligt Profet Muhammad (frid vare med honom) så har inte Allah tillåtit jorden att konsumera deras kroppar. Så Profeten Muhammads (frid vare med honom) förbannelse över Judarna och de Kristna för att de gjort sina Profeters gravar till platser av dyrkan var på grund av den Shirk som detta innebar och inte på grund av att själva platsen skulle vara oren. ⁶⁰

2. Ett andra hinder mot gravdyrkan restes av Profeten Muhammad (frid vare med honom) när han förbjöd bruket av att medvetet be i riktning mot gravar eftersom detta senare kunde leda till att de okunniga började tro att dessa böner riktades till de döda själva. Abu Marthad Al-Ghanawee återgav att Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade: *'Be inte i riktning mot gravarna, eller sitt på dem.'* ⁶¹ Detta innefattar även att göra du'a i riktning mot gravarna eftersom Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade att du'a är dyrkan.

Det skall också poängteras här att i Islam så hålls inte begravningscermonin på själva gravplatsen, utan vid en böneplats som avsatts för stora böner i Jama'a eller i en moské. Och eftersom den dödes kropp placeras framför församlingen, direkt framför imaamen, så innehåller inte begravnings bönen (salaatul Janaazah) någon rukuu eller sujjud. Detta är för att inte ge någon intrycket av att bönen riktas **till** den döde och inte **för** den döde.

3. Att recitera Koranen på en gravplats är inte tillåtet, eftersom varken Profeten Muhammad (frid vare med honom) eller hans följeslagare brukade göra detta. När Profeten Muhammads fru, 'Aa'eshah, frågade om vad man skulle säga när man besökte gravplatserna så sa han åt henne att ge salaam (fridshälsning) och en du'a för de begravda men han sa inte åt henne att läsa Al-Faatihah eller något annat kapitel ur Koranen. ⁶² Vidare så återgav Abu Hurayrah att Profeten Muhammad sade: *'Gör inte era hus till gravplatser, för sannerligen så flyr Satan från det hem där surat Al-Baqarah reciteras.'* ⁶³ Denna återberättelse, tillsammans med andra, gör gällande att Koranen inte skall reciteras på gravplatser. Koranrecitation uppmuntras att göras i hemmet, och att göra hemmet

59 Sahih al-Bukhari Vol 1 hadeeth 48

60 Tayseer al-'Azeer al-Hameed sid 328

61 Sahih Muslim Vol 2 Hadeeth 2122

62 Denna du'a är: As-Salaamu 'Alaa Ahlil-Diyaari minal-Mu'mineen wal-Muslimeen. Yarhamullahu al-Mustaqdimeena minnaa wal-Musta'khireen. Wa Innaa in Shaa Allahu bikom Laahiqoon. Frid vare med de Troende och Muslimerna bland invånarna av denna hemvist. Må Allah ha Barmhärtighet med de som gått före oss, och de som följer oss. Och vi kommer, om Gud Vill, följa er. Sahih Muslim Vol 2 hadeeth 2127

63 Sahih Muslim Vol 1 hadeeth 1707

så att det liknar en gravplats, där ingen Koranrecitation skall äga rum, är förbjudet.⁶⁴

4. Profeten Muhammad förbjöd blekandet av gravar, att uppföra byggnader över dem, att skriva på dem, eller att resa dem över marknivå. Han lärde också ut att alla sådana uppbyggnader skulle rivas ned och att graven skulle göras till marknivå. 'Ali ibn Abu Talib återgav att Profeten Muhammad beordrade honom att förstöra alla avgudar han stötte på och att utjämna alla gravar som var mer än en handsbredd över markytan tills de var i nivå med den omgivande marken. Dessa hadeeth har glömts bort i många Muslimska länder där gravplatserna har fyllts med allehanda byggnadsverk över gravarna, imiterandes andra nationer. I vissa länder som Egypten så liknar gravplatserna städer med väl markerade gator. Gravav för att hysa den döde liknar riktiga hus så mycket att fattiga familjer brutit sig in i dem för att bo. På grundval av denna hadeeth och andra som behandlar samma ämne, så skall inte bara dessa gravar rivas ner, utan också mausoleums som Taj Mahal i Indien, det byggnadsverk som rests över Pakistans grundare Muhammad Ali Jinnah, med flera med flera. Om man gjorde detta så skulle det också sätta stopp för de som innehar rollen av Sadanah (väktare) över dessa platser, och som lever på generösa donationer av de besökare som tror att denna generositet till dessa väktare kan göra så att böner till helgonen kommer att leda till resultat.
5. Att bygga moskéer över gravarna förbjöds uttryckligen av Profeten Muhammad. 'Aishaa återgav att när döden närmade sig Profeten Muhammad, så drog han sin mantel över sitt ansikte och sade: *'Må Allahs förbannelse vara över Judarna och de Kristna för att de har gjort sina Profeters gravar till platser för dyrkan.'*⁶⁵
6. För att förhindra gravdyrkan, så förbjöd även Profeten Muhammad årliga eller säsongsbetonade sammankomster runt sin egen grav. Abu Hurayrah återgav att han sade: *'Gör inte min grav till en 'Id (plats för att fira), eller era hus till gravplatser, och be om (Allahs) välsignelser för mig vart än ni må vara, för de kommer att nå mig.'*⁶⁶
7. Att bege sig ut på resa för att besöka gravar förbjöds också av Profeten Muhammad (frid vare med honom). För detta utövande är grunden för avgudadyrkande pilgrimsfärder i andra religioner. Abu Hurayrah och Abu Sa'eed al-Khudri återgav båda två att Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade: *'Res endast till tre moskéer, Masjid Haram (Ka'abah), Profetens Moské, och till Al-Aqsa.'*⁶⁷ När Abu Bashrah al-Ghifaaree återvände från en resa så mötte han Abu Hurayrah som undrade vart han hade varit. Abu Bashrah svarade att han kommit tillbaka från At-Toor där han hade gjort bön. Abu Hurayrah sade: *'Om*

64 När det gäller reciterandet av Surat al-Yaaseen, så finns det ingen hadeeth som rör gravplatser och det som återberättats angående att läsa den över de döda är oautentiskt (Da'eef). - Ahkam al-Janaa'iz

65 Sahih al-Bukhari Vol 1 hadeeth 427

66 Sunan Abu Dawud Vol 2 Hadeeth 2037

67 Sahih al-Bukhari Vol 2 Hadeeth 281

*jag ändå hade fått tag på dig innan du reste, för jag hörde Profeten Muhammad säga: 'Res endast till tre moskéer....'*⁶⁸

”Att Göra Gravarna till Platser för Dyrkan”

Ibn Masood återgav att profeten Muhammad (fvmh) sade: *'De mest onda bland människorna är de som kommer vara vid liv när den Sista Dagen kommer, och de som gör gravarna till platser för dyrkan.'*⁶⁹

Jundub Ibn Abdulah återgav att fem dagar före Profeten Muhammads (frid vare med honom) död så hörde han honom säga: *'De innan er gjorde sina profeters gravar till platser för dyrkan. Gör inte gravarna till platser för dyrkan, för sannerligen så förbjuder jag er (att göra detta).'*⁷⁰

Efter det att vi förstått, genom ovanstående hadeeth, att Profeten Muhammad (frid vare med honom) förbjudit gravdyrkan, så är det nödvändigt att definiera vad som menas med frasen : *att göra gravarna till platser för dyrkan...*

Det finns tre möjliga betydelser som kan förstås av denna fras på arabiska:

1. *Att göra bön eller sujud på eller vänd mot en grav.* Att be på en grav är förbjudet såsom Ibn Abbas återgav att Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade: *'Be inte mot gravar eller på dem.'*⁷¹ (At-Tabaraanee)
2. *Att bygga en moské över en grav eller att anlägga en grav inuti en moské.* Att bygga moskéer över gravar är förbjudet. Umm Salamah återger en hadeeth där Profeten Muhammad (frid vare med honom) förklarar att de som bygger platser för dyrkan över gravar är de mest onda av varelser i Allahs ögon. Att placera en grav inuti en moské är också det förbjudet. Detta i enlighet med Aishas tolkning av Profeten Muhammads (frid vare med honom) sista kunggörelse: *Må Allah förbanna de som tar sina profeters gravar som sina moskéer.*⁷² När det föreslogs att man skulle begrava Profeten Muhammad (frid vare med honom) i hans moské så gick hon emot detta med hänvisning till ovanstående hadeeth.
3. *Att be i en moské som har en grav.* Att be i en moské som är byggd över en grav är förbjudet eftersom det är den naturliga följderna av förbudet mot att bygga en moské över en grav. Om det som är i slutet på vägen är förbjudet så blir också själva vägen förbjuden. Förbudet att bygga moskéer över gravar eller befallningen att BYGGA moskéer på andra platser har inget att göra med själva byggandet i sig. Det riktar sig mot själva utförandet av Salaat i dem, som är syftet med varför de byggs. Så förbudet att bygga moskéer på gravar gör att det automatiskt blir förbjudet att be i dem.

68 Ahmad

69 Ahmad

70 Sahih Muslim Vol 1 hadeeth 1083

71 At-Tabaraanee

72 Sahih al-Bukhari Vol 1. hadeeth 427

MOSKEÉR MED INNEHÅLLANDE GRAVAR.

Sådana moskéer är av två typer när det gäller dess ursprung:

- A. En moské som byggts över en grav
- B. En moské där en grav anlagts en tid efter själva moskéns uppförande.

Här är det ingen skillnad mellan dessa när det gäller salaah. I båda fallen så är salaah i dem något att förakta så länge som bönerna i dessa ej är riktade mot graven, och haraam om bönerna är riktade mot graven.

Men metoden att tillrättställa dem varierar beroende på hur de uppfördes (A eller B)

1. En moské som byggts över en grav skall rivas och graven jämnas med marken om den har en byggnad över sig. Eftersom en sådan moské från början var en grav så skall den återföras till dess ursprungliga form.
2. En moské där en grav anlagts skall lämnas intakt, men graven skall flyttas. I detta fall så var moskén från början en moské och inte en grav. Så den skall återföras till sitt ursprungliga skick.

PROFETENS GRAV

Närvaron av Profetens (frid vare med honom)grav i moskén i Medina kan inte användas för att rättfärdiga att man placerar gravar i andra moskéer eller byggandet av moskéer över gravar. Profeten (frid vare med honom) beordrade inte att han skulle begravas i moskén, och ej heller var det hans följeslagare som anlade hans grav i moskén.

Profeten Muhammads (frid vare med honom) följeslagare undvek, klokt nog, till och med att begrava Profeten på den lokala gravplatsen utav rädsla för att senare generationer skulle komma att bli alldeles för fästa vid den.

'Umar, Ghafrahs befriade slav, återgav att när Följeslagarna samlades för att diskutera Profetens (frid vare med honom) begravning så sade en: 'Låt oss begrava honom på det ställe han brukade be.' Abu Bakr svarade: 'Må Allah skydda oss från att göra honom till en avgud som dyrkas.' Andra sade: 'Låt oss begrava honom i al-Baqee (en gravplats i Medina) där hans bröder från emigranterna är begravda.' Abu Bakr svarade: 'Att begrava honom i al-Baqee är inte bra eftersom en del då kommer att söka hans skydd vilket är en rätt som endast Allah har (Allahs rätt är att man söker skydd endast från Honom). Så om vi begraver honom i den lokala gravplatsen så tar vi bort denna rätt från Allah även om vi vaktar graven efter vår bästa förmåga.' De frågade då, 'Vad är din åsikt, O Abu Bakr?' Han svarade: 'Jag hörde Allahs Budbärare säga: *'Allah har inte tagit någon av Profeternas liv utan att de begravdes där de dog.'* En del av dem sade: 'Sannerligen, det du har sagt låter mycket bra.' Sedan gjorde de en linje runt Profetens säng (i Aishas hus) och grävde graven där hans säng var. 'Alee, al-'Abaas. Al-Fadl, och

Profetens familj tog hans kropp och förberedde den för att begravas.⁷³ (Ibn Zanjayah, Al Albaani)

Aaieshas hus var separerad från moskén av en vägg och det hade en dörr genom vilken Profeten (frid vare med honom) brukade gå in till moskén och leda bönen. Följeslagarna spärrade av denna dörröppning för att mera tydliggöra separationen mellan Profetens grav och moskén. Så den enda vägen in till graven för att besöka den låg utanför moskén.

Utbyggnader av moskén ägde rum både under kalif Umars och Kalif Uthmans tid, men de båda var mycket försiktiga så att inte 'Aaish'aas hus eller någon av Profeten Muhammads (frid vare med honom) fruars hus kom innanför moskéns gränser. För om de hade byggt ut moskén i riktning mot Profeten Muhammads (frid vare med honom) fruars hus så hade det inneburit att Profetens grav hade inneslutits i moskén.

Men efter alla Följeslagares död i Medina så var Kalif al-Waleed ibn 'Abdil-Malik (som styrde år 705-715) den förste att bygga ut moskén i östlig riktning.

Han byggde in Aishas hus i moskén med rev husen av Profetens (frid vare med honom) alla andra fruar. Det sägs att utbyggnaden genomfördes av al-Waleeds guvernör 'Umar Ibn Abdul' Aziz.

När Aishaas hus innefattades i moskén, byggdes en hög cirkelformad mur runt den för att skydda från insyn. Senare byggdes två ytterligare väggar i vinkel mot husets norra hörn på ett sådant sätt att de formade en triangel. Detta gjordes för att hindra någon från att be direkt vänd mot graven.⁷⁴

Många år senare lade man till den välkända kupolen till moskéns tak och den placerades direkt över Profeten Muhammads (frid vare med honom) grav.⁷⁵

Graven omgärdades senare av en mässings-bur med fönster och dörrar, och själva gravens väggar draperades i grönt. Även fast det finns hinder och barriärer som placerats runt Profetens (frid vare med honom) grav så finns det fortfarande misstag att rätta till. Det skulle resas väggar igen för att separera graven från moskén så att ingen kan be i dess riktning eller besöka den inuti moskén.

SALAAT I PROFETENS MOSKÉ

Förbudet mot att be i någon moské som har en grav gäller för alla moskéer utom för Profetens (frid vare med honom). Detta är på grund av alla de speciella fördelar som finns med att be i hans moské, som inte finns i någon annan moské som innehåller en grav.

73 Ibn Zanjayah. Al-Albanee Tahdheer al-Sajeed

74 Al-Qurtubee, citerad i Tayseer al-'Azeed al-Hameed sid 324

75 Sultan Kalawoon as-Salaahie byggde den första kupolen över kammaren år 1282. Och den målades grön på befallning av Sultan Abdul-Hameed år 1837

Här skall också tilläggas att det inte finns någon grund för påståendet att Profeten Isma'eel och hans mor eller att någon av de andra Profeterna skulle vara begravda i Ka'bahs öppna del – vanligtvis kallad Hujr Ismaa'eel.

Profeten Muhammad (frid vare med honom) visade själv på dessa speciella fördelar när han sade: *'Res inte, utom till tre moskéer: Al-masjid al-Haraam, al-Masjid al-Aqsaa och denna min Masjid.'*⁷⁶ Han (frid vare med honom) sade också: *'En enda salaah i denna min moské är bättre än tusen salaah någon annanstans, förutom i Masjeed al Haraam.'*⁷⁷

Han (frid vare med honom) tillskrev även en speciell vikt till en del av hans moské när han sade: *'Området mellan mitt hus och min talarstol är en trädgård från Paradisets trädgårdar.'*⁷⁸

Om det skulle vara makruh att be i Profetens (frid vare med honom) moské så skulle alla dessa speciella fördelar upphöra att gälla och det skulle vara som att be i vilken moské som helst. Detta är på samma sätt som att salaah generellt har förbjudits under vissa tider, men tillåtits om de uppfyller speciella syften (tex janazah) som ej är frivilliga böner. Så är det på liknande sätt med att be i Profetens moské önskvärt tack vare dess speciella natur. Och, må Allah förbjuda det, om en grav skulle placeras i Masjed al Haraam eller al Masjeed al Aqsaa så skulle salaah fortfarande vara önskvärt att man gjorde i dem, tack vare det speciella med att göra detta i dessa moskéer.

76 Återberättad av Abu Hurairah. Sahih al-Bukhari Vol 2 hadeeth 281

77 Sahih al-Bukhari Vol 2 Hadeeth 282

78 Sahih al-Bukhari Vol 3 hadeeth 112